

Pensionsberettigelse af den Art, som det nu synes, de maae have; vi maae vel lægge Mærke til, at der findes Ansættelser udenfor Ministeriernes Indflydelse, som kun, saaledes som det hidtil har været, gav Udgang til Pension for et Antal Personer, som ikke engang Regjeringen er istand til at begrænde. Det er det, der savnes, for at kunne bruge denne Pensionslov, det er langt mindre Gagereglementer end disse i Forbindelse med den Begrænsning, som siger: der begynder Berettigelsen under denne Pensionslov, og hvad der ligger udenfor den, det giver kun en Anerkjendelse for vel ydet Tjeneste, men ikke en saadan Ret som den, man her giver dem. Det er Grænsen imellem de Iffeberettigede og de Berettigede, vi savne; saalænge vi ikke have den, bør man ikke stemme for denne Lov (Hør!), helst naar man har seet, hvilke Personer der betragtes som berettigede.

Finantsministeren: Jeg maa gjøre det høitærede Thing opmærksom paa, at den sidste ærede Taler befinder sig i en fuldkommen Bidsfarelse, naar han antager, at Loven ingen Begrænsning indeholder for, hvem der kan henføres under den. Dette er imidlertid en stor Bidsfarelse; der staaer nemlig udtrykkeligt i Lovens § 1 anført, at, saalænge indtil det ved særlig Lov anderledes bestemmes, følges de hidtil gjældende Regler. Naar han paaberæber sig, at de hidtil gjældende Regler ere saa vage, at der skulde være Ansættelser, som ligge reent udenfor den ansvarlige Regjerings Omraade, saa tager den ærede Rigsdagsmand feil; jeg turde maaffee henvise ham til den følgende Paragraph, hvoraf han vil see, at der med Hensyn til de Bestillinger, hvortil han sigter, netop er forbeholdt særlige Lovbestemmelser. Hvad det Spørgsmaal angaaer, hvorledes der i Fremtiden vil være at forholde, hvem der i Reglen maatte være at henføre til Embedsstanden, saa skulde jeg troe, at dette Spørgsmaals Afgjørelse staaer i en meget nøie Forbindelse med Gagereglementer, thi jeg kan idetmindste ikke tænke mig, hvorledes man skulde kunne have nogen Gagelov, uden at man med Hensyn til de Classer, som den omfatter, og om hvilke det maatte kunne anses tvivlsomt, om de ere at ansee som egentlige Embedsmænd

eller ikke, udtrykkeligt i selve Loven maa udtales sig om deres Pensionsberettigelse. Der foreligger ogsaa Rigsdagen Beviser herpaa i de to Lovudkast, som nu ere under Drøftelse, den ene om Soldvæsenets Lønning og den anden om Statskovenes Bestyrelse; man vil i begge finde, at der af Legislaturen er taget under Overveielse, hvilke Bestillingsmænd der skulde være pensionsberettigede og hvilke der ikke skulde være det, og det er vistnok ogsaa rettest, at man, naar man har den paagjældende Administrationsgreens Gageringsforhold i det Hele under Overveielse, da ogsaa tager under Overveielse, hvilke af de vedkommende Bestillingsmænd, der skulde være pensionsberettigede. Der finder saaledes intet Saadant Sted, som af den ærede Rigsdagsmand er befrygtet.

Scherning: Jeg vil blot bede Thinget om, naar Forhandlingerne om Pensionerne komme for, da at undersøge, om deri kan findes nogen fast Regel. Vi, som hidtildags have gennemseet de vedkommende Lister, have mangen Gang spurgt, hvor er Reglen, men vi have ikke kunnet finde den.

Mowad: Det er vistnok aldeles sikkert, at ved nærværende Lov ville Enker og Børn stilles langt fordeelagtigere end efter de hidtil gjældende Regler, naar man seer bort fra alt Det, som er blevet ydet gennem Naadessecretariatet. Hvorvidt nu denne fordeelagtige Stilling ikke opveies af den mere ufordeelagtige, som en heel Deel af de yngre Embedsmænd ville faae, derom troer jeg, det vil være meget vanskeligt at fælde nogen paa en virkelig Undersøgelse grundet Dom; men saaledes, som det i det Hele taget nu stiller sig, maa man dog vist antage, at det nogenlunde vil veie op imod hinanden.

Fenger: Jeg vil blot med Hensyn til nogle Ditringer, der faldt fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te District (S. N. Hansen), tillade mig at gjøre opmærksom paa, at en Embedsmænds Lønning bestaaer væsentlig af to Factorer, nemlig deels den Gage, han faaer, medens han er i Embedet, og deels den Pension, han faaer, naar han er affædiget, og man kan ikke sige Andet, end at begge disse Factorer ere lige vigtige, naar man taler om, hvad der tilkommer ham. Derfor